D•N
1/3 1954

Epidemier och tjänsteplikt

I juli 1953 lämnade medicinalstyrelsen till inrikesdepartementet ett förslag om tjänsteplikt för medicinalpersonal i händelse av epidemier i större omfattning. Förslaget var några dagars hastverk; blotta tanken att det skulle vara fråga om en ordentligt genomarbetad produkt vore en förolämpning mot förslagsställaren. Projektet kastades fram som en direkt följd av erfarenheterna från parstyfusen. Efter att i veckor ha vanskött denna allvarliga epidemi greps medicinalstyrelsen plötsligt av ett behov att visa handlingskraft. Genom manövern med tjänsteplikten trodde sig dr Bergman, det närmast ansvarige medicinalrådet, och generaldirektör Engel kanske vinna att intresset för en tid riktades in på andra saker än deras egna försummelser under parstyfusepidemin.

En utredning som på anmodan av inrikesdepartementet utförts av Läkarförbundet har visat vad Dagens Nyheter framhöll omedelbart efter medicinalverkets framställning: det finns en stor elasticitet i organisationen, och det bör gå att genom frivillig samverkan ordna en tillfredsställande förbättring av beredskapen.

Medicinalstyrelsen satte sitt projekt i samband med risken för 1953 års poliooepidemi. Denna har också blivit den mest omfattande i vårt land sedan 1912 med över 5.000 registrerade fall, därav 3.000 förlamningsfall. Säkerligen är också en epidemi av detta slag den mest påfrestande. När det gäller difteri, paratyfus, influensa och scharlakansfeber samt vissa virusepidemier blir påfrestningarna på den slutna vården betydligt mindre — de är inte så långvariga, och till betydande del går fallen att klara i den s. k. öppna vården.

Ansträngningarna vid mer omfattande spridning av sjukdomar av dessa typer blir olika allt eftersom det är vårdpersonal eller vårdplatser som anspråken i huvudsak ställs på.

I fråga om vårdplatserna finns normalt en ganska stor elasticitet; det beräknas att av de ordinärt till förfogande stående 5.000 epidemivårdplatserna åtminstone hälften genomsnittligt står obesatta; 1951 var genomsnittsbeläggningen endast 30 procent. Härtill kommer reservlokaler enligt epidemidistriktens beredskapsplanering. Naturligtvis kan vid epidemier med stor spridning platsantalet ändå bli otillräckligt. I rätt stor utsträckning är det vid sådant mer allvarligt tryck möjligt att ordna med nya platser genom tillfälliga omgrupperingar inom den slutna sjukvården; på denna punkt borde medicinalstyrelsen tillse att den fick tillräckliga befogenheter därest de nuvarande inte är till fyllest.

Sjukvårdslagen är elasticiteten mindre då det gäller personalen. Man kan inte ordinärt hålla en så stor överkapacitet att mer betydande "fyllnadsutrymmen" kan påräknas. Emellertid har det visat sig att en viss expansion alltid är möjlig inom den ordinarie personalstaben som sådan. Genom utskrivning av pensionerade och genom tillfälligt överförande av en del av epidemisjukhusens "ordinarie" klienter till annan form av sluten vård kan mycket vinnas.

Emellertid räcker det inte med sådana åtgärder. Läkarförbundet framhåller att två saker krävs: tillgång till mer folk och snabb utbildning av de personer som skall trädа till. I båda dessa avseenden kan väsentliga förbättringar åstadkommas utan bryska metoder. Den nämnda elasticiteten i fråga om den "vanliga" sjukvårdens platsbehov har sin motsvarighet då det gäller personaltillgången. Läkarförbundet har räknat med två alternativ: en utrymning av medicinska avdelningar med 25 procent eller denna åtgärd jämte en utrymning av vissa andra avdelningar med 20 procent. Enligt det första alternativet friställs 66 läkare, 222 sjuksköterskor och 345 sjukvårdsbiträden. Enligt det mer genomgripande alternativet blir friställeen respektive 134, 434 och 694. Möjligheterna till sådana åtgärder och till att hålla utbildningen för epidemiverksamheten på hög nivå skulle bli betydligt större om man mer konsekvent gick in för att redan under normala förhållanden inrätta särskilda infektionsavdelningar och infektionssjukhus.

Till dessa anordningar bör komma bättre organisation för att få fram läkarvikarier (medicine kandidater) och sjukvårdskunniga personer som inte ordinärt utövar sina yrken; främst pensionerade och kvinnor som slutat som sjuksköterskor i samband med giftermål eller övergång till andra yrken. Att man kan komma långt på denna väg framgår av att Läkarförbundet för det närmaste året har fått till stånd avtal med 500 vikariatsberättigade medicine kandidater att vid behov tjänstgöra under i allmänhet två månader.

Läkarförbundets utredning ger klart besked om att det går att åstadkomma verkningsfull beredskap utan tvångsåtgärder. Vad som borde ha varit medicinalstyrelsens uppgift att omfatta är innan några som helst förslag framlades har en enskild organisation tvingats utföra. Det är dess bättre sällsynt att ett statligt verk på så lösa grunder som i detta fall yrkar på långtgående, i de personliga rättigheterna ingripande åtgärder.

Läkarförbundet har också på andra punkter vilkrigt påpekanden. Förutsättningen för fullgod epidemiberedskap kan skapas endast om sjukvården och de bakteriologiska laboratorierna genomgripande upprustas. Hur illa det är ställt på den bakteriologiska beredskapens område har Dagens Nyheter kunnat påvisa i samband med paratyfusen. Här faller ansvaret först och sist på statsmakterna, enkannerligen inrikesministern.

Socialdemokratin och pressdebatten

I remissdebatten klagade statsministern över att "olika meningar kom fram i den liberala pressen; bristen på likriktning inom denna press vore, sade han, att förbluffa dem som det att undergräva tilliten till demokratin. Detta märkvärdiga utlåtande kritiserades i Dagens Nyheter, som framhöll att tidningar som företrädde tidningsledningens åsikter inte rimligen kunde ha enhetliga åsikter och att i en fri press det vore naturligt och önskvärt att partitets ståndpunkter inte bleve bestämmande för tidningarnas. Samtidigt betonades det att hr Erlanders angrepp just på de tidningar som i stort sett stöder folkpartiet visade att han i varje fall ansåg den socialdemokratiska pressen vara följsam mot partiet och räknade detta som en förtjänst hos denna press.

I en rad socialdemokratiska tidningar har våra uttalanden upptagits på ett karaktäristiskt sätt. Man kritiserar inte statsministern, man undviker till och med att berören hans yttranden. Däremot häfvärdar man att den socialdemokratiska pressen skulle stå fri i förhållande till partiledningen och att det vore oförenligt att beskylla denna press för likriktning. Vad som enligt hr Erlander skulle vara något betänkligt inom den liberala pressen vore alltså enligt dessa tidningar något förtjänstfullt och tillika något för socialdemokratisk press utmärkande. Så grötigt är resonemanget.

Det är notoriskt att man inom den liberala pressen möter starkare brytningar och mera personligt färgade åsiktsdivergenser än inom den socialdemokratiska pressen. Med denna befintliga erfaran om likriktningstendensen inom socialdemokratin avses inte att pårå partiets redaktörer skulle skriva mot bättre vetande. Men partidingarnas är ägda av partiet eller till detta anknutna organisationer, vid redaktörernas tillsättning tas uppenbart stark hänsyn till deras partitrohet, en stor del av socialdemokratins pressmän sitter i riksdagen och blir alltså direkt medansvariga i utformandet av partiets uppfattningar. Med allt detta följer och har inte minst under socialdemokratins regeringstid följt en likformighet som gör att man med skäl kan tala om dessa tidningar som försvarare och uttolkare av regeringens åsikter? Det är uppenbarligen detta obestridliga faktum statsministern tänker på då han genom att angrepp på de liberala tidningarnas bristande likriktning indirekt berömmer att eget folk för god disciplin. Det bästa beviset på denna disciplin är att man inte ens vågar öppet ta avstånd från hr Erlanders uttalanden, utan i stället vänder sig mot dem som fastslår vad dessa uttalanden innebär.

Inför tredje ronden i Kairo

"Förlitelse måste fylla alla hjärtan, och allt måste glömmas." Med denna patetiska vädjan sökte revolutionära rådet i Kairo på söndagen slåta över sitt förödmjukande nederlag, och den återinsatte presidenten Naguib hur med demonstrativ storsinthet gått sina motståndare till mötes genom att avfärda de senaste dagarnas hårda maktstrid som "ett familjegräl". Men det förefaller osannolikt att husfriden skall kunna återställas så småningom, general Naguib och de starka grupper som stod bakom lördagens motrevolt kommer säkerligen att få svårt att "förlåta" och "glömma" att de unga officerarna kring överstelöjtnant Nasser i revolutionära rådet i triumfens ögonblick brännmärkte presidenten som "en fäfäng, självsvåldig och njutningslysten diktator". Men dessutom, och detta är utan tvivel det viktigaste, är det osannolikt att den kompromiss man nu nått i den politiska striden skall kunna bli långlivad; trots enighetsparollerna och fredsgesterna tyder mycket på att man endast nått pausen mellan andra och tredje ronden.

Det kan förefalla som om "juntans" ledare, överstelöjtnant Nasser, trots rättelsen för Naguibs anhängare på lördagen, nu har en starkare position än när han inledde aktionen mot generalen; han är nu både premiärminister och ordförande i revolutionära rådet, Naguib har endast lyckats återerövra sin presidentpost. Men regeringens roll i Egypten är mycket obetydlig — hela makten har hittills legat i händerna på revolutionära rådet, vars medlemmar kontrollerat och utnyttjat de civila ministerrarna som "ordonnanser". Men revolutionära rådets prestige har allvarligt skakats genom nederlaget i maktkampens andra rond, och det är uppenbart att Nassers ställning i realiteten blivit försvagad. Bakom Naguib står nu av allt att döma en stor del av armén, det progyptiska partiet i Sudan, som tidigare fin någon annan grupp protesterade mot revolutionära rådets aktion, och en majoritet av landets befolkning med Egyptens "politiska stormtrupper", studenterna, i spetsen. Det var inför denna mäktiga koalition som Nasser tvangs vika, och han kämpar nu för tvivlat för att försvara revolutionära rådets ställning och mildra oppositionen genom att återuppliva de gamla rutinmässiga löftena om mera demokratiskt styre och sociala reformer.

Det förefaller alltså som om Naguib — eller de officerare som nu stöder honom och kanske liksom Nassers "junta" närmast vill utnyttja honom som en gäljonsfigur — skulle ha de flesta trumfen på hand. Det som närmast kan tänkas avskräcka Naguibfalangen från att utnyttja det nuvarande läget till en avgörande attack mot Nasser är förmodligen friuktan för att en öppen kamp mellan armétraktionerna skulle kunna sätta hela militärdiktaturen på spel. Det är tydligt att de politiska grupperna, som fått sin makt alltmera kringskuren under de senaste två åren, nu skyntar nya möjligheter — på söndagen höjdes i Kairo starka krav på att Muslimska brödraskapet på nytt skulle tillåtas — och det är möjligt att Naguib och Nasser inför detta hotande perspektiv i det längsta söker undvika en skärpning av konflikten.

PRESSGRANNAR

Bostadsbyggandet ligger fortfarande under den nivå som kräva för avveckling av bostadsbristen, framhåller generaldirektör Alf Johansson, vår främste expert på bostadsfrågan, i en artikel i Svensk Sparbanktidskrift. Han börjar med några siffror:

Under året 1953 färdigställdes i hela landet omkring 50.000 nya lägenheter, därav 45.000 i 44.000 i de stadsamhällen, för vilka månatligen uppgifter föreligga. Detta är den högsta siffran sedan de första efterkrigsåren 1946 och 1947, då produktionen resulterade i nära 60.000 lägenheter, samma nivå som det tidigare unika rekordåret 1950. Jämfört med närmast föregående år betyder 1953 års notering en ökning med 12 procent från 1952 och mer än 25 procent från 1951, då mindre än 40.000 lägenheter färdigställdes i hela landet, det sämsta årsresultatet sedan krisen för bostadsbyggandet under kriget.

Det sistförflutna årets bostadsproduktion betyder sålunda ett rätt kraftigt steg utöver bottenläget året efter Koreskrigets utbrott, då bostadsproduktionen, inom längt ifrån återhämtad efter verkningarna av den första efterkrigsinflationen, ytterligare krympte genom arbetskraftsbrist och kriskapande kostnadsstegring som följd av den andra efterkrigsinflationen. Samtidigt måste emellertid betonas att 1953 års produktionsresultat ännu ligger ett långt stycke under den nivå som i flera sammanhang berörkats som erforderlig för avveckling av bostadsbristen:

Såväl i det av 1946 års riksdag accepterade bostadsbyggnadsprogrammet som i den senaste "långtidsutredningens" rekommendationer angavs denna nivå till 60.000 lägenheter, i förhållande till en bostadsproduktion av sådan omfattning betyder det faktiska lägenhetsbristen det under åren 1948—1953 ett undertryckt på hortåg 100.000 lägenheter, d. v. s. två årsproduktioner av det senaste årets omfattning.

Det är under sådana omständigheter, fortsätter generaldirektör Johansson, alls inte förvånande att bostadsbristen icke avvecklas. Den senaste inventeringen i bostadssystemens regi av stadsamhällena bostadsbrist visade totalt en utförmässig ökning. Nu är tillvisligen all räkning av bostadsbristen synnerligen osäker. Normalt torde ske en automatisk ökning av inventeringsförteckningarna som icke motsvaras av en verklig ökning, därigenom att registren över bostadslösheten icke fortlöpande rensas från sådana fall där lägenhet skaffats utan bostadsförmedlingens försorg eller där av andra skäl lägenhetsefterfrågan bortfallit; remningar som gjorts i skrivande fall har alltid visat att en betydande del av anskrivningarna icke längre varit aktuella. I vilket fall som helst finns i den senaste bostadsinventeringen ingenting som tyder på att bristen totalt skulle ha minskat.

Däremot visas en markerad förskjutning i läget, innebärande att bristen alltmer koncentreras till storstäderna och vissa medelstora städer. För första gången sedan krisåret framträder i bristinventeringen hösten 1953 en mera utbredd tendens till bristminskning i de mindre stadssamhällena; i åtskilliga sådana har bostadsbristen sjunkit väsentligt. Även ett antal större städer rapporterar minskad brist, men dessa fall står endera, där bristen säges vara ökad; det senare gäller främst de största städerna.

Detta ställer problemet om en förskjutning i bostadsproduktionens fördelning mellan orterna på sådant sätt att lägenhetstillskotten kan ökas där mest utpräglade bristsiffrorna med hjälp av arbetskraft från orter där produktionen utan olägenhet för bostadsförsörjningen kan minskas:

Detta är emellertid inte endast en fråga om överflyttning av arbetskraft utan också — och som en primär förutsättning — en fråga om tillräcklig tillgång på stadsplanerad och exploateringsfärdig mark i de samhällen, där i främsta rummet bostadsbyggandet bör öka. Arbetsmarknadsstyrelsen och bostadsstyrelsen har i förening inlett en serie överläggningar med kommuner, där hittills tvånar är inom ett gott genomförande.

De väsentligaste vinsterna, slutar hr Johansson, står att vinna genom nedpressning av byggnadstiderna. Av skäl är det inte säkert att det är fördel med att för närvarande ett rekordartat antal byggen är i gång. Det vore — så länge byggnadsarbetskraften är knapp — bättre med förslikhet i igångsättningen och snabbare och effektivare byggande på de fastigheter som är under uppförande.

Generaldirektören säger det inte. Men man kan av hans framställning dra slutsatsen att regeringens mening är, att bostadsbyggnadsområdet — detta har ju alltid fått komma i kläm då det gällt ändringar i investeringsvolymen — varit en svår belastning för all långsiktig planering på detta viktiga område.

"Ökad rationalisering sänker alltför höga livsmedelspriser"

"Är maten för dyr?" frågades på söndagseftermiddagen i Konserthuset, där sakkunskap från HLF, Fackliga centrali Stockholm och TCO samlats på estraden. Något svar fick den singifran halvfyllda parketten förstås inte, men den fick i gengäld åtskilliga belägg för att jordbruks- och prisfrågor kan utrycken så ett lämpsenrende komplicerat sätt.

Det var svårt att ange om en vara är för dyr, det är så många led. I framställningen man måste ta hänsyn till, ansåg agr. hr Sven Holmström, som talade för HLF. Han nämnde några exempel på hur stor del av livsmedelspriserna som kom jordbrukarna till godo, för vetemjöl och, räppjö var det 51 proc., för framkörd 24, kaffebröd 13, knäckebröd 30, gräddé 68, smör 53 och för nötköttsdeciml mjölk 72 proc. Och han underströk det mindre jordbrukets betydelse inte endast från bevedskapssynpunkt, utan även under tider då industrin kämpar med sysselsättningssvårigheter.

Byrechefen Erland Carbell, som representerade Fackliga centrali, sade att livsmedelspriserna ofta är för höga och marginalerna onödigt stora. Men då 70 à 75 proc. av handelns marginaler utgöra av lönekostnader och då det även i jordbrukets andel — ca 55 proc. — av livsmedelskostnaderna ligger vissa transport- och fördelingskostnader, är problemet tydligen komplicerat. Därmed inte sagt att den rationaliseringa som pågår inom jordbruk, transportväsen och handel skulle vara ett avslutat kapitel. Ytterligare framsteg på det området kommer sannolikt att i många fall medföra sänkta priser även i fortsättningen.

Så krävde tredje inledaren, fil. lic Arne H. Nilstein från TCO, snabbare bortrationalisering av icke bärkraftiga jordbruk. Han opponerade sig mot den ändrade fördelning av leveranstillägget på mjölk som bestämts i den nyligen givetta överenskommelsen om jordbruksprisnivå, som han ansåg skulle motverka en sådan rationaliseringa.

I diskussionen manade bl. a. HLF-ordföranden Bernhard Ekström till att inte.

Nationalinkomsten tredubblad på 30 år

Tid efter annan framföra från såväl oppositionens talesmän som från enskilda företagare det gamla talet om stagnation inom svenskt näringsliv, sade bankdirektören Ericsson i ett tal vid Falkenbergs arbetarkommuns 50-årsjubileum på söndagen. Dess bättre är det emellertid så att produktionen har ökat på ett sätt som borde stämma även de mest förhärdade talhet och pessimister till återhållsamhet.

På 30 år har nationalinkomsten mätt i samma penningvärde i runt tal tredubblats. Antalet nystartade företag har enbart de senaste 7—8 åren varit större än under hela 20-årsperioden 1919—1939. Befintliga företag har utvidgats och konsolderats mera påtagligt än under mellankrigsperioden.

Den stora investeringsbenägenheten och ökningen av sparandet visar samma sak. Under 1930-talet användes 12—17 proc. av vår bruttonationalinkomst till bruttoinvesteringar. Denna andel torde nu vara ca 20 proc. Mot detta svarar en kraftig ökning av sparandet. Sammanlagt innebär det aktuella sparandet att ca 20 proc. av vårt totala produktionsresultat disponeras för framtida behov.

Sedan 1930 har timförtjänsten verkliga köpkraft fördubblats. Dessutom har staten ingifter för sociala förmåner blivit ca 30 gånger större. TT, Falkenberg.)

Enigheten avgörande

TIDAHOLM, söndag.

Statsminister Erlander talade vid Tidaholms arbetarkommuns 50-årsjubileum och kom därvid in på jordbrukssuppfödelsen.

— Regeringen har icke deltagit i de förhandlingar som föregått uppgörelsen, utan har att nu ta ställning till dessaprna, sade hr Erlander. Härvid kommer självfallet den uppnådda enigheten att tillmätas en avgörande betydelse. Denna enighet, har vunnits trots att intressemotsättningarna mellan producenter och konsumenter denna gång måste ha varit betydande. För alla som inte är förblindade av partistriktiska hänsyn måste det framstå som en stor tillgång att en samförstånds-lösning har kunnat uppnås — en fråga som berör praktiskt taget hela vårt folk.

Inbrott i Hägerstenskonditori.

En konditori vid Bokfryckaryägen i Hägersten hemsökttes natten till söndagen av tjuvar. De tog sig in i lokalerna genom att bryta upp köksfönstret. Några pengar kom de inte över, men däremot tog de med sig åtskilliga chokladar för ett par hundra kronors värde.

PASSA PÅ!
Linoleum. Stuvar samt utgående mönster realiseras fr. o. m. måndag 1 mars.
FIRMA GOLVMONTÖR
Götgatan 94 Tel. 41 30 71.

MEDDELANDE
Alla spekulanter på *Grävemaskiner*, kontakta oss innan köp göres. Vi kanske kan ge er ett bättre erbjudande än ni tror. Våra världsmärken *NORDEST* och *LIMA* finnas i stort antal hos idel belåtna kunder. Vi garanterar fullständig service och reservdelsförsörjning.
Stockholm Sturegatan 5. Tel. 22 06 50.
ANGLO-NORDIC MOTOR AB TRAKTOR

TAXI-NYTT
Från kl. 12.00 på dagen tisdagen den 2 mars ring **25 25 20** *vid behov av droskbil inom Spånga.*
Klipp ur annonsen
SPÅNGA DROSKÄGAREFÖRENING TAXI TRAFIKFÖRENING

Spångabor!
Den 2 mars kl. 11.00 (m. slopas nuvarande Spångaväxel (36 25 50).

Boka plats nu på
The Rainbow
PAA:s Turistklass
som nu omspänner hela världen

STOCKHOLM ↑	ENKEL	TUR OCH RETUR
New York	Kr. 1.842:—	Kr. 3.316:—
Tokyo	„ 3.626:—	„ 6.527:—
Johannesburg	„ 2.350:—	„ 4.230:—
Beirut	„ 1.262:—	„ 2.272:—
Calcutta	„ 2.365:—	„ 4.256:—
Hongkong	„ 3.249:—	„ 5.849:—

Och jorden runt med Rainbow från 7.014:-
De nya tv utpriserna träder i kraft den 1 april.
Passagerarna på the RAINBOW har följande förmåner
- *Nya jättestora Super-6 Clippers®*
- *Luftkonditionerad hägtrycksakahin*
- *Stora bekväma s Silbara fåtöljer*
- *Goda måltider ingår i priset*
- *Erfarna besättningar*

FLER RAINBOW LINJER SOM KOMMER
Stockholm, Köpenhamn, Oslo, Hamburg, Glasgow, New York — 25 april. Stockholm, Köpenhamn Hamburg, Glasgow, Detroit, Chicago — 1 juni.
® Trade-Mark, Pan American World Airways, Inc.
Kontakta Er resebyrå eller Pan American World Airways, Jakobstorg 1, Stockholm. Tel. 23 19 20.
PAA
VÄRLDENS MEST ERFARNA FLYGBOLAG
PAN AMERICAN

Om
Ni varit viking
kunde Ni hoppat över
morgonrankningen...
men
nu
måste Ni vara vårkalad
som jag! Välj därför
Bris
RAKCRÈME ELLER RAKTVÅL
- Bris låddrar otroligt snabbt och rikligt
- gör skägget mjukt och lättrakat
- gör rakningen smärtfri
- har en frisk, manlig parfymering

Dessutom har Bris ett
+plusvärde
Bris rakmedel innehåller ett bakteriedödande ämne*) med kvarstående verkan. Det förhindrar infektioner och irritation i de småsår som så lätt kan uppstå vid rakningen.
Bris dödar bakterier — ger frisk rakhy
*) di-(3,5,6-triklor-2-hydroxifenyl)-meton. Kontrolleras av svenska läkare.
Bris
RAKCRÈME · RAKTVÅL
Aß Flora-Ymsjö, Stockholm Bris 42-3002-53

FÖRFALLNA RÄNTEKUPONGER TILL FÖLJANDE LÅN

Inlösas hos samtliga våra kontor fr. o. m. den 1 mars 1954:

	%	År
Aktiebolaget Stockholms Spårvägars	5	1947
Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolagets	5	1939
Bergslagernas Järnvägs Aktiebolags (konv. 1946)	5	1926
Göteborgs Stads	5½	1951
Hälsingborgs Stads (konv. 1942)	5½	1952
Järnvägsaktiebolaget Stockholm-Saltsjöns	5	1939
Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelstof A/S'	6	1937
Stockholms Stads (konv. 1942)	5½	1921
Stockholms Superfosfat Fabriks Aktiebolags	5½	1948
Svenska Skeppshypotekskassans, nr 9	5½	1947
Svenska Skeppshypotekskassans, nr 19	5½	1951
Svenska Staten	3	1957

Helsingfors Stads 3½ % lån av 1/3 1938 i svenska kronor: Ränta per 1/3 1954 utbetalas mot obligationsmellanrnas avstämpling hos underteckned bank och samtidigt avlämnande av kvitto och, affidavit enligt fastställda formulär. Tidpunkten för amortersingens återuppgående kommer att kungöras, så snart överenskommelse härom träffats.

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK
GRUNDAD 1856

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksanslut: 22 40 30
Telegramadress: Dagnyheter
Postgiro: 1454 (för annonser) nummer) 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten (träffas skärsat kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Kihlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedmon
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Helge Reinhorn
PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsområdet
Stor-Stockholms övriga tätortsområde inkl.
Månad ..... kr. 6:50 6:—
Kvartal ..... „ 19:— 17:50
Halvår ..... „ 37:50 34:50
Helår ..... „ 75:— 69:—
ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1954 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri. Arne H. Nilstein från TCO, snabbare bortrationalisering av icke bärkraftiga jordbruk. Han opponerade sig mot den ändrade fördelning av leveranstillägget på mjölk som beslutats i den nyligen givetta överenskommelsen om jordbruksprisnivå, som han ansåg skulle motverka en sådan rationaliseringa.
I diskussionen manade bl. a. HLF-ordföranden Bernhard Ekström till att inte.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.